

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio non vsq[ue] ad mundi fine[m] expectare debuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ber. de aduentu dñi in carnē

ctim in eadē fide & desiderio. Hōes alij iu-
sti ab adam vsq; ad ad noē clamauerunt &
non potuerunt obtinere. Interficiat Abal.
innoēns & clamauit et sanguis ad deū &
tā celum ascēdere non valuit s; detrusus ē
ad limbū. Hōe etiam vir iustus cū omib;
dieb; vite sue ch̄m desiderasset. ip̄m vide-
re non potuit. s; vt h̄ Beñ. ix. nongesimo
quinq;gesimo etatis sue anno moriens lu-
re diuina puatus est. Abraā etiam sanctif-
simus incarnandū ch̄m semp desiderās
qd; voluit nō obtinuit: & centesim; septua-
gesimo q̄nto etatis sue anno moriens vt h̄
Beñ. xxvij. descendit ad inferos. Ibi isaac
ibi iacob: ibi oēs illius t̄pis vsq; ad mortē
ch̄i. O felix pctō: si penitere velis: vis co-
gnoscere serenitatē: tranquillitatē & gr̄az rē
potis n̄ri. Vide finē eoz q̄ ch̄o volunt
adherere. Lapidat stephanus & clamat:
video celos aptos. Comburit laurentius
& statim volat ad celum. Longū profecto
satis est aploz martyz; p̄fessoz; atq; vir-
ginū exempla narrare. Sed illud vnū p̄re-
tereundū non est qd; oēs ad imitationē de-
uotionēq; gratiosissimi iesu inducere pōt.
Truafigit latro q̄ multa flagitia p̄petra-
rat & ipe se ch̄o comedans eadē die in pa-
radiso recipit. Currite ḡ pctōres ad fon-
tem gr̄e iesu ch̄m q̄ clamabat in templo
Jo. vij. Siquis sitit veniat ad me & bibat.
Non obest nobis r̄ationalis dilatio incar-
nationis iesu ch̄i.

¶ Tertio declarandū ē ch̄i

si non vsq; in finē mundi vt veniret expe-
ctare debuisset. Si em̄ h̄ remediū differret
vsq; ad finē mundi totaliter des̄ noticia et
reuerentiā & mox honestas abolita fuisset
in terr; Sic ḡ dicit in li. de q̄lti. ve. ac no. re.
venit q̄n subuenire sc̄uit & gr̄atū esse futu-
rū b̄nificiū. Nec igit conueniēs fuit filiū
dei incarnari a principio mūdi neq; et̄ in-
carnationē differri vsq; ad finē seculi s; eo-
tpe facta est q̄ p̄finitum erat a deo. Iuxta
qd; ait ap̄ls Gal. iij. Vbi venit plenitudo
t̄pis misit deus filiū su. fact. ex muliere: fa-
ctum sub lege vt eos qui sub lege erāt redi-
meret: vt adoptionem filioz; reciperemus
&c. In quibus verbis tria tangunt mul-
tā notanda.

Primū rōnalis oportunitas.

Secūda admirabilis benignitas

Tertiu desiderabil vtilitas.

Et sic iuxta illa verba notanda est triplex
consideratio. Prima est consideratio rōna-
lis oportunitatis cū dicit. Vbi venit ple-
nitudo t̄pis &c. Dicit autē incarnationis rē
potis plenitudinis p̄pter triplicē plenitudi-
nē q̄ tunc facta est. Primo p̄pter plenu-
dinē cōicationis qz tunc deus bonitatē su-
am cōicauit hoi. Antea q̄ppe cōicauerat
oēs creaturas suas. Tunc autē etiā seipm
dedit. Col. ij. In ip̄o habitat ois plenitu-
do deitatis corp̄alr qz. s. diuinitas non tm̄
anime s; et carni est vnita. Et sic dicit cor̄pa-
lis qz fm̄ rem & veritatē: nō vmbrales. In
ch̄is se habet ad figuras vere. test. sic cor-
pus ad vmbra Heb. x. Vmbra h̄ns lex fu-
turoz; bonoz; &c. Secūda p̄pter plenitudinē
liberationis: a miseria s; et pena. Anteq;
em̄ venisset filius dei non poterat hō plene li-
berari etiā quantūcūq; iust; a miseria da-
mnatib; . Nunc autē liberari pōt si ch̄o ve-
lit p̄tē fide & charitatē adherere. s; dicitur
Col. j. In ip̄o placuit oēs plenitudinē in-
habitare & p̄ eum reconciliari. Tertio p̄-
pter plenitudinē p̄motionis s; ad bonum
sp̄iale vsq; ad cōgnitiōē veritatis q̄ntum
ad intellectū & p̄cipatē gr̄e & charita-
tis quātū ad affectū Jo. j. De plenitudine
eius oēs accepimus. Secūda est considera-
tio admirabilis benignitatis: cuius dicit misit
deus filium suū &c. In oīdit dei benigni-
tas triplex. Tum p̄pter saluatoris missi ex-
cellentia cū dicit: misit deus filium suū Joā.
ij. Sic deus dilexit mundū vt filium suū &c.
Tum p̄pter ei; beniuolentiā qz se voluit no-
bis p̄formare nascendo. Tū dicit paulus
factū ex muliere. Tum p̄pter ei; obediē-
tiā qz legi se subiecit. vñ dicit factū sub lege.
Tertia est consideratio desiderabilis vti-
litatis cū dicit vt eos q̄ sub lege erant re. vt
adoptionē &c. Vbi tangit triplex vtilitas
nobis pueniens ex dñi aduentu. Prima ē
vtilitas hūane redemptionis cū dicit. vt eos
q̄ sub lege erant redimeret. Tertia ē cō-
sideratio desiderabilis vtilitatis cum dicit. vt
eos q̄ sub lege e. re. vt ado. &c. vbi tangit
triplex vtilitas nobis pueniens ex dñi ad-
uentu. Prima ē vtilitas hūane redem-

De aduentu dñi in mētē. Fo. XII

tionis: cū dicit. vt eos q̄ sub lege erāt re/
dimeret. **S**cōda ē vtilitas diuine adopti/
onis: cum dicit. vt adoptionē filioꝝ dei reci/
perem. **Q**m̄ autē istis filij dei misit deus
sp̄m filij sui in corda v̄sa clamantē abba p̄/
Itaq̄ tā non est seruus sed filij. j. Joā. iij.
Videte qualē paritatē dedit nobis deus
vt filij dei nominemur et simus. **T**ertia
est vtilitas eterne gl̄ificationis siue here/
ditationis cū dicit. q̄ si filius et heres per
deum. In qua gl̄ificatione h̄ plena deita/
tis p̄cipatio. Ad hoc q̄ dei filius huma/
nitate assumpsit vt nos sue diuinitatis tri/
bueret esse p̄cipes. Aug. in quodā ser. de
nat. dñi. Deus factus est homo vt homo
fieret deus.

Hec de aduentu p̄mo dñi.

Sequit de scōdo.

Dico de aduentu dñi in carnem
et cuius p̄sideratione sumenda
est p̄ma excitationis rō. vt viciā
a somno surgamus: q̄ vt dicunt verba p̄/
posita. Hora est tā nos de som. sur. q̄ dez
rō est stimulatio amoris. Nunc dicitur su/
mus aduentu ei⁹ in mētē ex cui⁹ consi/
deratione sumenda est scōda rō excitationis
q̄ est afflictio doloris. Excellet autē iste a/
uentus alios duos tripl̄. Primo q̄ iste ē
totius trinitatis. Non autem alij. Jo. xiiij
Ad eum veniemus et mansionē apud euz
faciemus. Secundo q̄ ille est tm̄ bonoꝝ:
alij tam bonoꝝ q̄ maloꝝ. Non em̄ ha/
bitat per gratiam nisi i bonis. Quia vt di/
cit Haymo super Joā. iij. Quid⁹ inba/
bitat: mūdā querit pomuz. Tercio quia
alij aduentus sunt ad nos: sed iste in nos.
Venit enim sp̄ualiter in nos in nobis mā/
surus. Joā. xiiij. Vos cognoscetis quia
apud vos manebit et in vobis erit. **Q**uā/
magna securitas habere deum in se. **V**a/
gnū thesaurum habet q̄ deum habet.
Circa hunc igitur aduentū noxande sunt
tres principales considerationes que pec/
catoribus in peccato dormientibus dolo/
ris afflictionem ingerere debent per quaz
a peccati somno excitari possint. Quid ei
magis dolendum q̄ per voluntariam ne/
gligentiam tanto hospite priuari et diabo/
lo subijci.

Prima est facillime possibilitas

Scōda est certissime necessitatis
Tertia est fructuosissime vtilitatis
Prima igitur est consideratio facillime
possibilitatis quam satis ostendit do/
minus Jo. xiiij. di. Siquis diligit me ser/
monē meū ser. et. et ad eum veniemus et.
Ideo petit Aug. di. Te clementissime in/
uoco in animā meā quā preparas ad capi/
endum te ex desiderio qd̄ inspiras ei. In/
tra rogo in eam et coopra eam tibi vt pos/
sideas illon quā fecisti et refecisti. vt habe/
am te velut signaculum sup cor meū. Ber/
nar. in med. Beata mens apud quā de⁹ re/
quiem inuenit et in cuius tabernaculo re/
quiescit. Beata q̄ dicere potest. Qui crea/
uit me requieuit in tabernaculo meo. Ne/
gare siquidem ei requiem celi non poterit.
Hec ille. Facilis autē possibilitas habendī
deum habitantem per gratiam manifeste
patet ex tribus.

Primū est capacitas receptiua ipsi⁹ se/
cū recipientis.

Scōm est liberalitas collatiua ipsi⁹ dei
seipm̄ libere conferentis

Tertium est benignitas confortatiua.
ipsius dei fm̄ anie dispositionē venientis.

Primo ex capacitate re/
ceptiua. Est enim humana ania dei capax

Bern. in med. Deus siquidem nostra eo
ipso imago eius est: quo eius capax ē. Non
propterea autem dei imago est q̄ sui memi/
nit mens: sed q̄ intelligit: ac diligit: sed q̄
potest meminisse et intelligere: ac diligere euz
a quo facta est quod cum facit sapiens ip̄a
fit. Idem. Ad imaginē quippe dei facta ē
anima rationalis et ceteris omnibus oc/
cupari potest: impleti autem non potest.
capax enim dei et quicquid deo minus est
non eam implebit. Idem super Lantica
sermone lxxij. Quid non tute Presumat
anima apud eum cuius se insignem cernit
imaginem: illustrem similitudine nouit:
tantum est vt curet nature ingenuitate vi/
te honestate seruare.

Scōdo ex liberalitate colla/
tiua. quia ip̄e domin⁹ seipm̄ liberalissime
nobis donare dignetur. Unde dicit diuini
na sapiētia Proverbioꝝ. viij. Delecte mee